

Nieuwsbrief Maart 2010



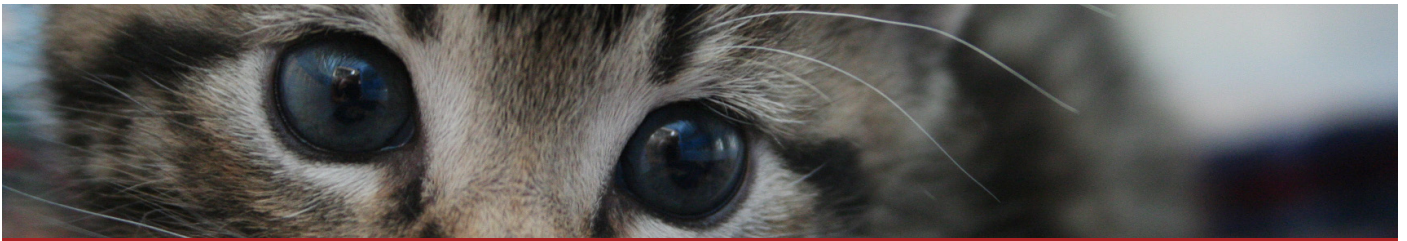
Terugblik op het afgelopen redcatseizoen

Na 10 maanden kittens in huis te hebben gehad is de laatste (Moortje) 2 weken terug geplaatst. Het is inmiddels erg rustig in huis en we zijn dan ook weer benieuwd wat dit redcat jaar ons brengt. Om alvast in de stemming te komen vertel ik wat over mijn afgelopen seizoen. Op 3 mei kwamen Tygo en Floortje binnen, toen 5wk oud en de eerste kittens voor mij in mijn 2e jaar als gastgezin. Lieve katjes die maar 3 weken bij ons gelogeed hebben om vervolgens naar een nieuw baasje te gaan. Hierna hebben mijn vriend en ik eigenlijk non-stop kittens opgevangen. De een was wat jonger dan de ander en sommige hadden zo hun probleempjes zoals niesziekte, aangeboren afwijking aan de pootjes, voedselintolerantie en af en toe gebeurde er een ongelukje tijdens het spelen waardoor ze ooit een dag mank liepen.

Ik heb dit jaar de dierenarts vaak gezien en ook moest ik een aantal keer naar de kliniek omdat een katje zo ziek was dat het niet kon wachten tot het redcat spreekuur. De keer die mij het meeste aansprak het afgelopen jaar was toch wel met Tommie, een rood katertje van toen 5wk oud. S 'ochtends was er niets aan de hand, rond half 2 kwam er iemand voor m kijken.. nu was hij iets suffer maar dat was wel vaker als ze opeens uit hun slaap gehaald werden dus nog niet echt vreemd. Een half uur nadat dat meisje voor m was komen kijken begon hij opeens erg over te geven, ook liep hij naar de kattenbak om zijn behoefte te doen, maar onderweg liep alles er al uit terwijl hij s'ochtends nog vaste ontlasting had. Vervolgens Cindy gebeld die toen zorgdienst had om te vragen of ik naar de kliniek mocht. Het was zondagmiddag dus de dierenarts was lekker aan het wandelen met haar hond toen ze werd opgeroepen. Om 3 uur had ik een afspraak en onderweg kreeg Tommie het al benauwd in de hete auto (geen airco en 30 graden) en ik was dus erg blij dat ik bij de kliniek was aangekomen. Ik heb Tommie toen uit de auto gehaald en in het windje gehouden totdat de dierenarts er was. Normaal niet de bedoeling, maar mijn redenatie: liever snotterig dan overleden.

Hij had koorts, begon uit te drogen, en was misselijk. Hiervoor kreeg hij medicijnen en 10 ml vocht tegen het uitdrogen. Eenmaal thuis begon hij meteen weer over te geven en ook de diarree hield maar niet op ook begon hij slapper te worden en zijn reactievermogen nam af, ik begon er behoorlijk de zenuwen van te krijgen en belde rond 5 uur de zorgtelefoon weer in de hoop dat Cindy nog een goede tip voor me had. Helaas vertelde ze me al waar ik bang voor was: namelijk dat ze nu niets meer voor m konden doen, zijn lichaam moest het nu zelf doen. Het enigste wat ik toen nog kon doen is logisch nadenken.. wat helpt mij als ik me echt zo ziek voel... rust. Dat ging niet met nog 4 kittens in huis waarvan 2 broertjes die met m wilde spelen.

Ik besloot Tommie in de konijnenkooi apart in een kamertje te zetten, dat betekende wel dat zijn broertjes Bobbie en Dickie voor het eerst s 'nachts losliepen in de kamer, maar dat was mijn minste zorg. Af en toe gingen mijn vriend en ik omstebeurt bij Tommie kijken (of hij nog leefde) en wat was dat steeds een opluchting als we hem heerlijk zagen slapen en hij nog ademde. Begin vd avond kreeg ik helemaal geen contact meer met m en hij reageerde nergens meer op, dit is het einde dacht ik... maar rond een uur of 10 leek hij wat helderder uit zijn ogen te kijken.



Ik besloot hem wat melk te geven in de hoop dat er niet veel meer uit kwam dan dat er in ging, gelukkig vond hij dat wel lekker en het bleef erin (ze waren inmiddels net van de melk af, maar voor het vochtgehalte leek me dit wel beter). Die nacht amper geslapen en durfde de volgende ochtend eigenlijk het kamertje niet in met de gedachte dat hij was overleden (al was mijn vriend s'nachts gaan kijken en leefde hij nog). Gelukkig riep m'n vriend me toen om te zeggen dat het beter ging met Tommie, hij liep door zijn kooi en keek weer helder uit zijn oogjes. Ook probeerde hij wat brokjes te eten en heeft hij flink melk gedronken. Inmiddels was hij wel erg uitgedroogd en bij de dierenarts kreeg hij maandag nog eens 20ml vocht. Dinsdag was meneer weer helemaal de oude.

Altijd wel een eng idee dat een kitten binnen een paar uur opeens doodziek kan worden. Maar als een kitten het heeft gered weet je ook weer waar je het allemaal voor doet. Ik heb afgelopen jaar erg veel plezier gehad aan het opvangen van de kittens en we kijken weer uit naar volgend seizoen wat al bijna voor de deur staat. Na 23 kittens ben ik benieuwd hoeveel kittens we dit jaar op kunnen vangen en een nieuw leven kunnen geven.

Jacqueline Harberts



Goudengids en telefoongids

Van de goudengids en telefoongids heeft Redcat maar liefst 400,- mogen ontvangen waar we uiteraard erg blij mee zijn. We willen jullie dan ook heel erg bedanken voor het stemmen!

Volgende maand zullen een aantal van jullie al kittens in huis hebben, we verwachten dan ook weer leuke verhaaltjes van het begin van het seizoen, natuurlijk is de rest ook welkom. Insturen kan voor 5 april naar info@redcat.nu



Redcat kittens



Loes, Bibi, Bandit, spijker, Aily, Lena†, Faye, Pooh, Romio, Ollie, Tum tum, (2008)
Tygo, Floortje, Dusty, Siyah, Abel, Mika, Kia, Tommie, Dickie, Bobbie, Weazel, Bandit, Duffy,
Bullit, Tibbe, Moortje, Noa, Sarah, Joep, Redbull, Aila, Ace, Axel (2009)

Overzicht van alle kittens van mijn 1e 2 jaar als gastgezin

Jacqueline Harberts